

Iia

Nicu Hăloiu

Iia

Aștern o frunză colorată pe hârtie
Ca urma ei, cumva, să nu se piardă,
O frunză desprinsă parcă dintr-o iie
Ce mângâie un trup și îl dezmiardă.

Îi desenez conturul cu un vers,
Să păstrez modelul pentru altă dată,
Frunzei desprinsă dintr-un univers
Ce-acoperă discret, un trup de fată.

O prind la colțuri cu o steluță-n rimă,
Vrăjit de frumusețea-i migăloasă,
Cu gândul doar la pieptul ce animă
iia de pe fata cea frumoasă!